

herunder de såkaldte abonnementskontrakter. Det drejer sig nærmere bestemt om de aftaler, der er nævnt i § 5, stk. 2, nr. 1, dvs. aftaler om tilsyn eller vedligeholdelse af fast ejendom eller løsøre, om vagt- eller redningstjeneste, om undervisning, om bogforings-, regnskabs- eller revisionsvirksomhed, om legemspleje eller om andre lignende tjenester. Med hensyn til arten af disse aftaler henvises til bemærkningerne til § 5, stk. 2, nr. 1. § 14, stk. 1 omfatter alle aftaler af denne type, uanset under hvilke omstændigheder aftalen er indgået. Opsigelsesretten efter stk. 1 gælder således i modsætning til fortrydelsesretten efter § 5 også i tilfælde, hvor aftalen er indgået på den erhvervsdrivendes faste forretningssted eller er indgået pr. korrespondance eller telefonisk.

For såvidt angår løbende tjenesteydelser skal forbrugeren have ret til at opsiges aftalen med 3 måneders varsel til udgangen af en måned, når der er gået 9 måneder efter aftalens indgåelse. Bestemmelsen svarer til Forbrugerkommissionens forslag med den ændring, at uopsigelsesperioden efter aftalens indgåelse er sat til 9 måneder i stedet for et år, og at opsigelsesvarslet er sat til 3 måneder i stedet for 6 måneder. En sådan skærpelse i forhold til Forbrugerkommissionens forslag er efter justitsministeriets opfattelse ønskelig, og de foreslåede frister varetager efter ministeriets opfattelse i tilstrækkeligt omfang hensynet til de erhvervsdrivende. Når man har valgt at sætte uopsigelsesperioden til 9 måneder, beror det på, at dette i forbindelse med en ret til at opsiges med 3 måneders varsel indebærer, at virksomheden vil kunne forlange, at forbrugeren er bundet til kontrakten i et år efter dens indgåelse. Da opsigelse skal ske til udgangen af en måned, vil forbrugeren dog kunne blive bundet lidt længere end et år.

Såfremt forbrugeren inden 9 måneder efter aftalens indgåelse opsiges kontrakten, må dette betragtes som en opsigelse til det tidligste tidspunkt, ifølge hvilket aftalen kan opsiges efter § 14, stk. 1, medmindre opsigelse efter kontraktens egen opsigelsesbestemmelse kan ske til et tidligere tidspunkt.

Som anført i de almindelige bemærkninger under pkt. 6 anmodede Folketingets retsudvalg i forbindelse med behandlingen af forslaget om indførelse af generalklausulen i aftalelovens § 36 justitsministeriet om at overveje en bestemmelse, hvorefter abonnementskontrakter skulle kunne opsiges efter et års forløb med et vist varsel, „medmindre dette i det konkrete tilfælde ville være urimeligt“. Et sådant forbehold om, at forbrugeren dog ikke kan opsiges i overensstemmelse med hovedreglen, såfremt dette ville være urimeligt i forhold til den erhvervsdrivende, er ikke medtaget. Det ville gøre retsstillingen

usikker og ville kunne påberåbes som grundlag for optagelse af opsigelsesbestemmelser i virksomhedernes standardkontrakter, som stiller forbrugeren ringere end lovens hovedregel, uden at der kunne føres effektiv kontrol med berettigelsen heraf.

Stk. 2 angår aftaler om abonnement på aviser, ugeblade og tidsskrifter eller på løbende bogudgivelser af ikke forud fastlagt omfang, jfr. § 5, stk. 2, nr. 2. Med hensyn til „løbende bogudgivelser af ikke forud fastlagt omfang“ henvises til bemærkningerne til § 5, stk. 2, § 14, stk. 2, finder ligesom stk. 1 anvendelse, uanset under hvilke omstændigheder aftalen er indgået.

Det foreslås, at de af stk. 2 omfattede aftaler altid skal kunne opsiges af forbrugeren med 3 måneders varsel til udgangen af en måned, når der er gået 3 måneder efter aftalens indgåelse. I det tidligere lovforslag sidestillede man de i § 5, stk. 2, nr. 2, nævnte aftaler om abonnement på aviser og tidsskrifter m.v. med de i § 5, stk. 2, nr. 1, nævnte aftaler om løbende tjenesteydelser. I forbindelse med overvejelserne vedrørende den ny bestemmelse i § 14, stk. 3, har man imidlertid fundet det rigtigt at forkorte den maksimale uopsigelsesperiode efter aftalens indgåelse til 3 måneder for så vidt angår de i § 5, stk. 2, nr. 2, nævnte aftaler. Dette indebærer, at den erhvervsdrivende ved disse aftaler højest kan forlange, at forbrugeren er bundet ved aftalen i 6 måneder (eller lidt længere, fordi opsigelse skal ske til udgangen af en måned) efter dens indgåelse. De hensyn, som ved visse aftaler om løbende tjenesteydelser taler for, at den erhvervsdrivende bør kunne forlange, at forbrugeren binder sig for op til et år efter indgåelsen, gør sig ikke gældende med samme styrke ved aftaler om abonnement på aviser og tidsskrifter m.v.

Stk. 3 er ny i forhold til det tidligere lovforslag. Ved denne bestemmelse indføres der opsigelsesret for forbrugeren ved aftale om køb af bogværker, ifølge hvilken de enkelte bind skal leveres efterhånden. Stk. 3 finder imidlertid i modsætning til stk. 1 og stk. 2 kun anvendelse, når aftalen er indgået uden for fast forretningssted, jfr. § 5, stk. 1. Det foreslås, at opsigelsesretten efter stk. 3 skal være den samme som efter stk. 2. Forbrugeren skal således altid kunne opsiges aftalen med 3 måneders varsel til udgangen af en måned, når der er gået 3 måneder efter aftalens indgåelse.

Baggrunden for bestemmelsen er, at det nu foreslås at opretholde adgangen til dørsalg af bøger. Man har derfor overvejet mulighederne for på anden måde at sikre forbrugerne mod misbrug i forbindelse med dørsalg af bøger og har fundet, at en opsigelsesret som foreslået vil kunne udgøre et væsentligt